ПЕТИЦА ИЗ ХУМАНОСТИ ЗА УЧЕНИКЕ И ЖИТЕЉЕ ЈАБЛАНИЧКОГ КРАЈА

„СУНЦЕ" ЗА МИРОСЛАВА

● Захваљујући помоћи ученика и радника из многих колектива, мали Мирослав Павловић из Медвеђе успешно оперисан на клиници „Фјодоров" у руском граду Калуге

МЕДВЕЂА. - Шта хуманост и другарство значе - на најбољи могући начин потврдили су ученици основних школа из Медвеђе и Лебана, али и запослени у многим колективима медвеђске, лебанске и лесковачке општине. Паре које су прикупили омогућиле су осмогодишњем Мирославу Павловићу из Медвеђе да средином марта отпутује у руски град Калуге, где су му искусни офталмолози надалеко чувене клинике „Фјодоров" успешно отклонили урођену кратковидост и „прогресивну миопију високог степена".

- Свима који су нам помогли да наш Мирослав више не страхује од опасности да остане потпуно слеп - кажу пресрећни родитељи Љубинка и Слободан - одиста много дугујемо за њихову хуманост и солидарност у прилици када нам је било најтеже. Неизмерно смо захвални људима из Општинског већа Медвеђе, али и запосленима у „Експорттексту", „Првом мају", „Сијарини", „Карић-банци", Општинском суду у Лебану, основним школама „Вук Караџић" и „Божидар Стојановић Дренички", као и многим пријатељима и рођацима којима никада нећемо моћи да се довољно одужимо за оно што су учинили...

Хуманост многих људи добре воље још једном је, очигледно, победила болест и осмогодишњи Мирослав ових дана је поново међу својим вршњацима у медвеђској ОШ „Божидар Стојановић Дренички". Крајем јула, мали Мирослав поново путује у Калугу, како би му допунском, али далеко лакшом операцијом од претходне, била „скинута" диоптрија од минус 10 на једном и минус 11 на другом оку.

Сл. Марковић

НЕСВАКИДАШЊИ ПРИМЕР САРАДЊЕ ЈЕДНОГ ЛЕБАНСКОГ И МАКЕДОНСКОГ СЕЛА

ПОБРАТИМИ ЗАУВЕК ОСТАЛИ ПОБРАТИМИ

● Пријатељство „сковано" пре 12 година између мештана Тогочевца код Лебана и Волина близу Охрида ни сада није нарушено

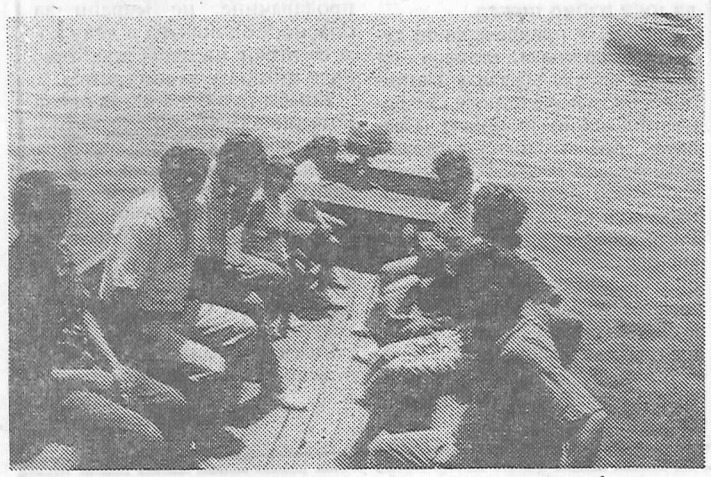

О политици не расправљамо: дружење не спречавају ни границе

ЛЕБАНЕ. - Издвајање бивше републике Македоније из састава Југославије није ни „за длаку" променило срдачне пријатељске односе између житеља јабланичког села Тогочевца и Волина, села близу Охрида, у Македонији.

Контакти „блиске врсте" - вели председник Савета МЗ Тогочевце, **Тихомир Стојиљковић** - успостављени су јуна 1983. године приликом заједничког учешћа у тада популарној ТВ емисији „Знање-имање" и нису прекидани до данашњег дана. И не само то: сваки од три годишња сусрета истинских пријатеља прилика је за нове и садржајније облике сарадње, на шта су Лебанчани и Македонци посебно поносни...

- Страховали смо да ће македонске власти после издвајања из састава Југославије ставити „ембарго" на наше даље односе - каже Стојиљковић. - Драго нам је што је таква бојазан била без основа: и данас су побратими из Волина најдражи гости у нашим домовима, а исти је случај када се делегација нашег села „обре" у братском селу Волину. Нашој срећи одиста нема краја!

Недавни сусрет представника Тогочевца и Волина изнова је потврдио нераскидиво пријатељство и срдачност која је избијала на сваком кораку.За **Ленку Трајковску, Љупку Цветановску, Радмилу Трновску, Љупче Арсовског** и још десетак мештана из Волина боравак у Тогочевцу било је, веле, нешто најлепше што им се догодило у животу.

- Не расправљамо о политици - вели Љупче Арсовски. - Главне теме су нам пољопривреда, сточарство, повртарство, спорт и култура и имамо да причамо и о толико других ствари...!".

Очигледно, побратими увек остају - побратими!

Сл. М.

АМЕРИЧКА НАУЧНА ФОНДАЦИЈА КАО СПОНЗОР СПЕЦИЈАЛНОГ РАТА ПРОТИВ СРЈ

ЗАШТО ЈЕ ДАНИЈЕЛ ПРОТЕРАН ИЗ САД?

● Да ли је најдемократскија земља на свету злоупотребила интелектуални развој одабраних ● Како се из наше земље „изгубило" око 200 Американаца ● Ко је запалио документацију у просторијама Двонационалне комисије и зашто су документа „изгорела" селективно ● Због чега су нашег стипендисту саслушавали

Један од најобимнијих програма СФРЈ и САД је онај из 1964. године („адаптиран" је амандманима 1984) - такозвани „Фулбрајтов програм". У суфинансирању је учествовала и наша земља јер се сматрало да ће на тај начин и наша страна моћи да утиче на то ко ће да користи благодети које је пружала ова фондација за интелектуални развој наше одабране интелигенције.

● Наша контраобавештајна служба је, у то време, пратила ову међудржавну сарадњу да би каснијим анализама закључила да овај програм и није баш намењен само циљевима које је прокламовао. Њима су покушали да докажу надлежним државним органима како се међу многобројним Југословенима и Американцима који су имали прилику да постану Фулбрајтови стипендисти, могло наћи и више особа за које се тада сматрало да су „индоктринирани" западњачком политиком и филозофијом новог светског поретка.

Интелект у служби шпијунаже: зграда америчке амбасаде у Београду

Ко вуче конце?

На основу једне публикације некадашње Комисије за размену у области просвете између СФРЈ и САД, издате 1984. године, до тог времена на усавршавању у САД, уз помоћ „Фулбрајтовог програма", боравило је 1.314 Југословена. Више од половине, њих 746, користило је такозвану пуну стипендију која је подразумевала плаћени пут и утврђени износ за рад и боравак у САД. Нису потврђени тачност и потпуност података да је, истовремено, у нашој земљи, према истом програму, боравило 576 Американаца.

● Нашим обавештајцима је овај недостатак података у вези са боравком Американаца у нашој земљи одмах пао у очи! Тада је постојала такозвана стручна служба Двонационалне комисије чији су извршни директори - **др Јанвид Флере, Анте Рукавина, Никола Милићевић и др Гавро Алтман** - имали тачна обавештења о боравку Југословена у САД, док се негде из Југославије „изгубило" око 200 Американаца, што ни обавештајци нису успели да одгонетну: ко су били, на којим пословима су радили, каквим истраживањима и усавршавањима се бавили!

Постоји само претпоставка: познато је, наиме, да су неки од америчких грађана - који су у СФРЈ користили средства „Фулбрајтове фондације" - протерани из наше земље, јер су се бавили недозвољеним пословима! Вероватно се поступило по америчким законима који не дозвољавају да се имена њихових грађана јавно објављују без њиховог личног одобрења.

● Али, постоји и друга сумња: пре десетак година наводно је изгорела документација о Американцима у просторијама Двонационалне комисије, док се југословенској ништа није догодило, иако је била смештена у истој соби!?

Међутим, ипак се нешто сазнало. О томе сведоче два случаја: нашег стипендисте **Данијела Бајца** и Американке **Џејн Шугемент** који су на различите начине готово доказали да иза „Фулбрајтовог програма" и његових намера стоји неко други и држи конце у рукама!

Према службеним подацима (од којих се многима или изгубио траг, или су остали сакривени у нечијим фиокама) наш грађанин Данијел Бајц, песник и Фулбрајтов стипендиста, није се нашао на њиховом званичном списку, иако је у редовној процедури добио стипендију и неколико месеци радио и усавршавао своје знање у Америци.

Напад на песника

● Он се, наводно, 21. марта 1982. године, враћао авионом из Лиме, где је био на екскурзији. Слетео је на аеродром „Кенеди". Из одељења за пасошку контролу одведен је у посебну просторију у којој је малтретиран и саслушаван више од два сата!

Приликом претреса код њега није пронађено ништа сумњиво, па су га касније новопридошли амерички агенти оптужили да шверцује дрогу! Није му помогло ни то што је показао уредан пасош, визу и потврду да се као песник налази на усавршавању у САД под окриљем Фулбрајта. Одузета му је виза која је важила до септембра 1982, а имиграционе власти издале су му нову на само седам дана! Тиме је Бајц, практично, протеран из САД без икаквог разлога.

● Његово име није евидентирано на листи Фулбрајтових стипендиста, иако је био врло добро познат и службеницима америчке амбасаде у Београду и наше у Вашингтону, па и стручној служби Двонационалне комисије.

Зашто је до свега тога морало да дође? Према претпоставкама наше обавештајне службе, име Бајца и „његов случај" су избрисани са Фулбрајтовог списка стипендиста, јер би у супротном он могао да компромитује „хуману" функцију програма. За њега се није заинтересовала ни Двонационална комисија што, такође, доводи у сумњу разлоге поступка америчких власти. Међутим, тако није учињено и у другом случају - са америчком стипендисткињом Џејн Шугемент...

А. Војводић

(Сутра: МИСИЈА МИС ЏЕЈН)

ПРЕД ЗАВРШНИЦУ ТУРНИРА ДУХОВИТОСТИ НА ФЕСТИВАЛУ У ТРСТЕНИКУ

ЗА САДА САМО ДОБРЕ ЖЕЉЕ

● Озбиљне припреме Организационог одбора и што смешније представе на свој рачун учиниће да весело дружење успе

Озбиљан договор организатора фестивала и капитена седам дружина уочи завршнице Турнира духовитости у Трстенику, протекао је прошлог четвртка у обостраним добрим жељама: да „Експресу" наредних дана не фали рото-папир за редовно излажење и да представе смехотворних дружина буду што успешније.

„Експрес" се у суботу, са извештајем о овом договору, због несташице папира, у унутрашњости уопште није појавио, а што се тиче надсмејавања на трстеничкој позорници, надамо се да ће 4, 5, 6. и 7. маја протећи у најбољем расположењу.

Томе ће допринети и озбиљне намере Организационог одбора домаћина - Општинске скупштине Трстеник, али и велика жеља за успехом учесника фестивала.

Поред главне колективне награде за супершампиона смеха, предложене су и награде за друго и треће место екипа, о чему ће се накнадно одлучити, а остају и награде за појединачна достигнућа. Биће подељене и три награде публике, која ће дакле, активно учествовати у колективном лечењу смехом.

На позорници трстеничког Културног центра, пред публиком и жиријем, екипе ће наступити следећим редоследом: Велика Плана и Власотинце (4. маја), Смедеревска Паланка и Коњух (5. маја), Бијело Поље и Треботин (6. маја) и Грабовац (7. маја).

Као пратећа манифестација, у фоајеу фестивалског храма смеха, биће постављена изложба карикатура екипа учесница.

П. Е.

Прилог смеху на свој рачун смехотресне екипе Смедеревске Паланке